

[Rager.]

se vil kunne komme til at skade nogen Produktionsvirksomhed inden for dette Lands Grænser. Det vil naturligvis kunne komme til at skade dem, der sælger Kul og Brændselsolie ude i Verden, men det tror jeg dog ikke, vi skal tage Hensyn til, naar vi faar en nationaløkonomisk Gevinst som den, der kan opnaas her.

Gregersen: Ja, jeg behøver for saa vidt ikke at svare det ærede Medlem Hr. Rager, som han jo selv har givet sig Svaret, selv han tænkt sig, hvad det var, jeg vilde sige: at det, der blev givet den ene Virksomhed, blev taget fra den anden. Det er netop Sagen, saaledes som jeg har paavist, og naar det ærede Medlem Hr. Rager nævner Elektricitetsudvikling og den højtærede Socialminister nævner Tørveproduktion, vil jeg gerne spørge: Er Tørveproduktion ikke forøget oppe i den store Vildmose? Hvor mange Millioner eller hvor mange Hundredtusinder blev der druknet i Hullet deroppe, og hvad har Hullet kostet? Jeg tror ikke, at det er mig, som skulde faa en anden Indstilling nu, da vi er kommet bort fra de frie Forhold; jeg tror, det er den højtærede Socialminister. Den højtærede Socialminister mener, at mine Betragtninger er rigtige under frie Forhold, men ikke i Dag, og hævder, at det jo ikke kan være ligegyldigt, om en Institution faar 600—800 Kr. pr. Arbejder i Tilskud. Nej, det er naturligvis ikke ligegyldigt for Fabrikken og for Aktionærerne, men jeg tror, det er ligegyldigt over for det Spørgsmaal, vi taler om i Dag, Forøgelse af det samlede Antal beskæftigede Arbejdere i Danmark. Jeg tror, det snarere er Socialministeren, der skal erkende, at den Tilskudspolitik, vi har ført i de senere Aar, har spillet Fallit. Der er ingen Tvivl om, at den Støtte, som vi har givet Industrien gennem Toldbeskyttelse og Valutacentral, og som maaske paa visse isolerede Omraader har medført øget Beskæftigelse, samtidig har medført en tilsvarende Nedgang i Antallet af beskæftigede i Landbruget og i andre Erhverv; den har derimod givet øgede Tantiømer og Udbytter, hvad jo ogsaa Ministeriet er opmærksom paa; man kan bare henvise til den nye Affattelse af § 3 i Valutaloven og til Socialdemokraternes Udtalelse i deres nye Manifest, Danmark for Folket. Denne Tilskudspolitik har medført en ublufærdig Vækst i Udbytte til Aktionærer i de Industrier, som faar Tilskud. Tilskud vil aldrig medføre bedre Vilkaar for Arbejderne, altid kun for dem, der ejer Virksomhederne. Der er jo mange

Maader at sætte Arbejder i Gang paa. Jeg mener, at det at sætte Arbejder i Gang ad kunstig Vej, Arbejder, som ikke kan give Løn i sig selv, er som at gaa ud og grave en Sandgrav og fylde den til igen. Det er noget lignende som det, en Kammerat af mig fortalte, at da han var Soldat, blev han engang som Straf sendt ned i Gaarden, og der skulde han pille Brostenene op og saa vaske dem under Bunden og lægge dem ned igen. Det giver Arbejde, men det giver kun Arbejde og ikke Løn for Arbejdet.

Socialministeren (Steincke): Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, som jeg ikke havde glædet mig til at høre under denne Debat, tog Ordet med det specielle Formaal at skildre for Forsamlingen, hvilken Sindsstemning jeg var i. Jeg tror nu, det fremgik med tilstrækkelig Tydelighed af min Tale, saa det ikke behøvede særlig Kommentaar fra det ærede Medlems Side. Men det ærede Medlem var kommet til det Resultat, at jeg var meget nervøs. Mig bekendt er det ikke forbudt at være hverken nervøs eller overanstrengt i dette Land. Derimod, hvis en er det, er det urimeligt at bebrejde ham det, hvis det ikke er det saglige, man imødegaar, thi lige saa lidt som det falder mig ind at rose det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, fordi han tilsyneladende omtaler de alvorligste Spørgsmaal med den største Ligegyldighed, lige saa lidt finder jeg det berettiget af ham at bebrejde mig, at jeg lægger adskillig større Iver for Dagen, naar det drejer sig om at naa til et praktisk Resultat i de Spørgsmaal, der for mig staaar som meget alvorlige, og for hvilke jeg har Ansvar. Hvis det ærede Medlem ikke kan finde sig i det, kunde det jo være, det var hans Skyld.

Det ærede Medlem nævnte i øvrigt, at jeg havde lidt Skuffelser med Hensyn til tidligere Forslag, og han pegede her særlig paa Løven om Ungdomsarbejdsløshedens Bekæmpelse. Ja, det er rigtigt; Ungdomsarbejdsløshedsloven var en Skuffelse og er en Skuffelse; men hvorfor? Først og fremmest paa Grund af den Stilling, som det ærede Medlem og hans Parti og hans Presse har indtaget til dette Problem, først og fremmest fordi Venstre ikke har vist den allerfjerneste Interesse for at beskæftige de unge. Derfor er det en Skuffelse. Det er ikke en Skuffelse, fordi Loven ikke i sig selv, inden for det begrænsede Formaal, den har, kan være nyttig.

Den ærede Ordfører Hr. Elgaard sagde over for mig, naar jeg bebrejdede Oppositionen dens Mangel paa Interesse for at